

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3117/2543

นายพิมพ์ ปั่นแดงโจทก์ บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน)จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 582, พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. 2522 มาตรา 49, พ.ร.บ.คุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มาตรา 119, ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน มาตรา 46, ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน มาตรา 47

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์อาศัยโอกาสที่โจทก์เป็นพนักงานของจำเลยหลอกลวงเรียกรับผลประโยชน์จากผู้อื่นเพื่อให้ผู้นั้นได้รับการบรรจุเป็นพนักงานของจำเลยทั้งได้ติดต่อทำเอกสารปลอมเพื่อใช้ในการสมัครงานของผู้อื่นด้วย เป็นการประพฤตชั่วประพฤตติตนเป็นภัยต่อสังคมหรือจำเลยไม่รักษาเกียรติ ชื่อเสียง และกระทำความผิดกฎหมายเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานของจำเลย การที่จำเลยมีคำสั่งไล่โจทก์ออกจากงานเพราะเหตุดังกล่าวจึงไม่เป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม จำเลยไม่ต้องจ่ายค่าเสียหายค่าชดเชย สิ้นจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า และเงินโบนัสให้แก่โจทก์

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยจ้างโจทก์เข้าทำงานเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๒๓ ครั้งสุดท้ายทำหน้าที่พนักงานขับรถ ค่าจ้างอัตราสุดท้ายเดือนละ ๑๑,๔๕๕ บาทกำหนดจ่ายค่าจ้างทุกวันที่ ๒๗ ของเดือน วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๑ จำเลยเลิกจ้างโจทก์โดยอ้างเหตุว่าโจทก์อาศัยความเป็นพนักงานของจำเลยหลอกลวงเรียกค่าตอบแทนในการช่วยเหลือบุคคลอื่นให้เข้าทำงานกับจำเลย และมีส่วนร่วมในการปลอมแปลงเอกสารราชการที่ใช้เป็นหลักฐานในการสมัครงาน ความจริงโจทก์ไม่ได้กระทำความผิดตามที่จำเลยกล่าวอ้าง การเลิกจ้างของจำเลยดังกล่าวเป็นการเลิกจ้างโดยโจทก์ไม่มีความผิดและไม่บอกกล่าวล่วงหน้าตามกฎหมายเป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม ทำให้โจทก์เสียหาย ขอให้บังคับจำเลยจ่ายสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า ๑๗,๙๔๖.๑๖บาท ค่าเสียหายจากการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม ๖๘๗,๓๐๐ บาท เงินบำเหน็จ ๒๑๒,๔๐๐บาท เงินโบนัส ๑๗๑,๘๒๕ บาท และค่าชดเชย ๖๘,๗๒๙.๙๙ บาท แก่โจทก์ จำเลยให้การว่า จำเลยเลิกจ้างโจทก์เนื่องจากโจทก์ได้อาศัยความเป็นพนักงานของจำเลยหลอกลวงบุคคลอื่นหลายรายว่าสามารถช่วยให้เข้าทำงานกับจำเลยได้โดยโจทก์เรียกร้องรับเงินค่าตอบแทนในการช่วยเหลือให้เข้าทำงานดังกล่าว และยังมีส่วนร่วมในการปลอมแปลงเอกสารราชการใช้เป็นหลักฐานในการสมัครงานด้วย จำเลยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและพิจารณาโทษทางวินัยแล้วได้ข้อเท็จจริงดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงมีความเห็นว่าการกระทำของโจทก์เป็นการไม่รักษาเกียรติชื่อเสียงของจำเลย ประพฤตชั่ว กระทำความผิดกฎหมาย รวมทั้งประพฤตติตนเป็นภัยต่อสังคม เป็นการกระทำความผิดวินัยร้ายแรงตามระเบียบข้อบังคับของจำเลย จำเลยจึงมีคำสั่งลงโทษไล่โจทก์ออกจากงานเป็นการเลิกจ้างโดยชอบ มิใช่การเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม โจทก์ไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า ค่าเสียหาย บำเหน็จ และเงินโบนัสตามฟ้องขอให้ยกฟ้อง วันนัดพิจารณา ก่อนกำหนดประเด็นพิพาท โจทก์แถลงขอสละประเด็นเรื่องเงินบำเหน็จโดยจะไปดำเนินการแก้กองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ต่อไป จำเลย

แถลงว่าค่าจ้างโจทก์เดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ค่าครองชีพเป็นประจำทุกเดือน เดือนละ ๑,๔๕๕ บาท แต่กระทรวงการคลังกำหนดว่าไม่ให้ นำค่าครองชีพมาคำนวณเป็นค่าจ้าง ศาลแรงงานกลางฟังข้อเท็จจริงว่า โจทก์เข้าทำงานเป็นลูกจ้างจำเลยเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๒๓ ตำแหน่งสุดท้ายเป็นพนักงานขับรถ ค่าจ้างอัตราสุดท้ายเดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ค่าครองชีพเดือนละ ๑,๔๕๕ บาท กำหนดจ่ายค่าจ้างทุกวันที่ ๒๗ ของเดือน โจทก์เป็นผู้ดำเนินการติดต่อในการเข้าทำงานและทำเอกสารหลักฐานปลอมเพื่อใช้ในการสมัครงานของนายมีชัย เข้มอนุสุขนายคมสัน บุญสวัสดิ์ และนายธำรงค์ เข้มอนุสุข ที่ประสงค์จะเข้าทำงานเป็นพนักงานของจำเลย โดยเรียกร้อยค่าตอบแทนและค่าติดต่อทำเอกสาร ทั้งโจทก์ยังเคยถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการเรียกร้อยเงินเพื่อดำเนินการให้บุคคลดังกล่าวเข้าทำงานกับบริษัทคาร์แม็กซ์ จำกัด การจัดทำหลักฐานใบสุทธิการศึกษาเพื่อให้พนักงานของบริษัทคาร์แม็กซ์ จำกัด ได้รับการบรรจุเป็นพนักงานของจำเลย และโจทก์ยินยอมคืนเงินให้แก่ผู้ร้องเรียนทั้งสองราย แล้ววินิจฉัยว่า การกระทำของโจทก์ดังกล่าวข้างต้นเป็นการอาศัยโอกาสที่โจทก์เป็นพนักงานของจำเลยเรียกรับผลประโยชน์จากผู้อื่น เป็นการประพฤติดังประพฤติดนเป็นภัยต่อสังคมหรือจำเลย และกระทำผิดกฎหมาย ถือเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานของจำเลย ข้อ ๕.๑๒ และข้อ ๑๓.๒.๓ การที่จำเลยมีคำสั่งไล่ออกจากงานเมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๑ จึงไม่เป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม จำเลยไม่ต้องจ่ายค่าเสียหายค่าชดเชย สิ้นจางแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า และเงินโบนัสให้แก่โจทก์ พินาศายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ว่า การกระทำของโจทก์ตามข้อเท็จจริงที่ศาลแรงงานกลางรับฟังมานั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามระเบียบข้อบังคับของจำเลยหรือไม่ และการวินิจฉัยของศาลแรงงานกลางชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ พิเคราะห์แล้ว ศาลแรงงานกลางฟังข้อเท็จจริงว่า โจทก์เรียกร้อยค่าตอบแทนในการติดต่อให้ผู้อื่นเข้าทำงานกับบริษัทคาร์แม็กซ์ จำกัด และเข้าเป็นพนักงานของจำเลย ทั้งได้ติดต่อทำเอกสารปลอมเพื่อใช้ในการสมัครงานของผู้อื่นด้วย เห็นว่าการกระทำดังกล่าวของโจทก์เป็นการอาศัยโอกาสที่โจทก์เป็นพนักงานของจำเลยเรียกร้อยผลประโยชน์จากผู้อื่น ถือได้ว่าเป็นการประพฤติดังประพฤติดนเป็นภัยต่อสังคม ไม่รักษาเกียรติชื่อเสียง และกระทำผิดกฎหมาย ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยที่ร้ายแรงตามระเบียบข้อบังคับของจำเลยเอกสารหมาย ล.๖ ข้อ ๕.๑๒ และข้อ ๑๓.๒.๓ ที่ศาลแรงงานกลางวินิจฉัยมานั้นชอบด้วยระเบียบข้อบังคับของจำเลยและกฎหมายแล้ว พินาศายิน.

องค์คณะ

รุ่งโรจน์ รื่นเรืองวงศ์ · สละ เทศราพรธร · หัสดี ไกรทองสุข

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3117/2543>